

## CURS DE CATALÀ A DISTÀNCIA NIVELL D

### PAUTES D'ESTUDI DE LA UNITAT 8

De mica en mica anem avançant. Ara arribem a la unitat 8.

**L'Àrea 1, Comprensió i expressió escrites (pàg. 304-305)**, continua treballant el resum d'un text escrit. A l'exercici 2, pàg. 305 del llibre, s'hi recorden les parts principals de què ha de constar el resum que elaborem: 1) introducció (presentació objectiva del tema, interès actual, etc.); 2) desenvolupament (classificació, justificació i argumentació de la informació, etc.) – idees principals i idees secundàries, i 3) conclusions (síntesi de les tesis defensades).

**L'Àrea 2, Expressió escrita (pàg. 306-307)**, presenta, igual que a les unitats anteriors, algunes recomanacions per millorar l'estil d'un text: 1) sempre que sigui possible, cal posar l'adjectiu darrere del substantiu que acompanya; 2) s'han d'usar formes actives i personals dels verbs en comptes de les construccions passives o d'oracions impersonals; 3) s'ha de procurar dotar d'agilitat el text mirant d'evitar la repetició d'elements, i 4) expressió del temps (*Calonge, 26 de febrer de 2007*).

**L'Àrea 3, Coneixements pràctics i teòrics del sistema lingüístic (pàg. 308-331)**, es divideix, com sempre, en 3 blocs diferents:

Fonètica i ortografia (pàg. 308-315) – en aquest apartat es repassa l'ortografia de les consonants oclusives bilabials (p/b), dentals (t/d) i velars (c/g) a fi de mot, darrere vocal àtona o consonant o enmig de mot i en posició inicial. En aquest últim cas, tingueu en compte l'esquema de la pàg. 309-310. També es tracta en aquest apartat de l'ortografia de la b i la v. Són especialment interessants els temes dels pseudoderivats (paraules cultes derivades que provenen directament del llatí i no pas del primitiu català i que, per tant, no s'escriuen com aquest) –pàg. 311– i els mots que divergeixen respecte d'altres llengües romàniques –pàg. 312–. Finalment, l'explicació s'acaba recordant l'ortografia de la w.

Morfologia i sintaxi (pàg. 316-326) – a la unitat anterior començàvem a parlar de pronoms febles o àtons (pronoms inaccentuats que es presenten immediatament davant o darrere del verb i que fan una funció anafòrica o referencial). Doncs bé, en aquest apartat ampliem aquest tema. Se centra, sobretot, en la combinació binària de pronoms febles. Recordeu:

1) cada complement es pot substituir per un sol pronom feble i si volem fer servir dos pronoms, s'han de substituir dos complements (*Compra un llibre* – *Compra'n un* / *Compra un llibre per a la Maria* – *Compra-li'n un*);

2) els pronoms febles poden anar davant (*La Maria ven roba* – *La Maria en ven*) o darrere del verb (en el cas dels infinitius, gerundis o imperatius

– Cal **arribar** aviat al mercat – Cal **arribar-hi** aviat) o indistintament (en el cas de les perífrasis verbals – **Va comprar** el diari – *El va comprar / Va comprar-lo*);

3) les combinacions binàries de pronoms febles segueixen l'ordre de col·locació següent: CI+CD+verb/verb+CI+CD. Cal tenir en compte, però, els casos especials en què aquest ordre es pot modificar: quan el pronom reflexiu *se* precedeix el CI (*El gatet se li enfila pertot arreu*) o quan el CD és representat per les formes *el/la/els/les* i el CI és *li* (*Van portar les flors a la Maria – Les hi van portar/Van portar-les-hi*).

Lèxic (pàg. 327-331) – en aquest apartat s'estudien els neologismes. Aquest concepte és definit de la manera següent al *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans: “Unitat lèxica nova, formalment o semànticament, creada en una llengua per les pròpies regles de formació de mots o manllevada a una altra llengua”. “El català és una llengua viva i perquè pugui ser present en totes les esferes de comunicació, cal que es doti constantment del lèxic necessari per als conceptes que cada dia apareixen en la nova societat i es posen en circulació, des de la publicitat i les relacions públiques als esports, des de la química analítica a la gestió ambiental, des de la informàtica i el món d'Internet a la microbiologia i l'astronàutica. (...) Amb les necessitats amb què s'enfrontava el català en el món contemporani, va néixer l'any 1985 el Centre de Terminologia TERMCAT ([www.termcat.net](http://www.termcat.net)), com un instrument de la política lingüística del govern de Catalunya, que es vincula directament a l'autoritat normativa en matèria lingüística, l'Institut d'Estudis Catalans, amb l'objectiu de coordinar les activitats terminològiques relatives a la llengua catalana, d'elaborar nous recursos terminològics i de posar-los a disposició de la societat” (pròleg del *Nou diccionari de neologismes*, elaborat pel TERMCAT i editat per edicions 62 l'any 2001).

**L'Àrea 4, Marc sociolingüístic i històric de la llengua (pàg. 332-335)**, continua treballant el tema del bilingüisme, iniciat a la unitat 7, i l'amplia amb el concepte de diglòssia (situació lingüística relativament estable en què, a més dels principals dialectes de l'idioma, hi ha una varietat superposada molt divergent, molt estandarditzada, vehicle d'un cos de literatura escrita ampli i respectat, procedent d'un període més antic o d'una altra comunitat parlant, que és sobretot apresada en l'ensenyament i usada en escrits i en la parla formal, però que no fa servir cap sector de la comunitat en la conversa ordinària).

**L'Àrea 5, Expressió oral (pàg. 336-338)** – per treballar els continguts d'aquesta àrea, tingueu en compte totes les recomanacions que, sobre aquest tema, s'han anat fent a les unitats anteriors.

Calonge, novembre de 2010

CENTRE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DE GIRONA

Oficina de Català de Calonge

Pl. Major, 2 - 17251 Calonge - [calonge@cpln.cat](mailto:calonge@cpln.cat) - Telèfon 972 66 04 81 - Fax 972 60 94 32